

Kunne det ikke også være med til at sætte tempoet lidt op nede i Kommissionen, at der lå det pres fra Danmark og eventuelt andre lande?

Kl. 18.00

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil klart sige, jeg overhovedet ikke vil afvise nogen muligheder her, og de situationer, som kan opstå, hvor et land har mulighed for at bruge nogle værktøjer, vil jeg ikke afskrive. Men hr. Keld Albrechtsen må affinde sig med det, som vi er nået til i dag. Om vi vil det, eller vi ikke vil det, vil jeg altså lade vurdere bagefter, sådan at jeg kan se på, hvilke muligheder der ligger i det.

Jeg forstår godt, hvad hr. Keld Albrechtsen siger, og jeg er også godt klar over, hvad hr. Keld Albrechtsen gerne vil have et løfte om i dag. Jeg siger bare til hr. Keld Albrechtsen, at det løfte får han ikke i dag, men jeg har hørt, hvad hr. Keld Albrechtsen siger, og jeg synes, man skal blive ved med at presse for at give det her fremdrift.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er ikke så lang tid siden – et par år tror jeg – at EU kom med sin hvidbog om kemikalier. Deri siger man, der er brug for tre ting. Der er brug for yderligere forskning, der er brug for en kategorisering af de her forskellige kemikalier, og så er der brug for politisk handling.

Når det drejer sig om de første par områder, er man i EU sådan set godt i gang, synes jeg. Det vil sige, så vidt jeg kan vurdere, at Kommissionen sådan set er færdig med sit arbejde. Det, der er brug for nu, er decideret politisk handling, og derfor vil jeg gerne appellere til, at miljøministeren virkelig tager teten her i forbindelse med formandskabet.

Mere konkret vil jeg spørge om, om ministeren kunne støtte, at Danmark i forbindelse med formandskabet går ind og får de andre landes tilslutning til, at vi forbyder de 56 stoffer, tror jeg, det er, der produceres i over 1.000 t, og som vi med sikkerhed ved har en hormonlignende effekt, indtil vi med sikkerhed ved, at de kan bruges på en sådan måde, at de ikke er til skade for hverken miljøet eller sundheden.

Keld Albrechtsen (EL):

Mit spørgsmål går faktisk i samme retning. Det, jeg vil spørge ministeren om, er: Kunne man ikke fra dansk side møde frem med en prioriteringsliste og sige, at når det nu kniber så meget med tempoet, har vi altså en række stoffer, som vi udmærket ved ikke går, og som vi vil af med,

og opstille nogle helt præcise tidsfrister for de stoffer og så sige, at hvis de tidsfrister ikke opfyldes, må vi i Danmark have lov til at lave et midlertidigt forbud, indtil der kan blive lavet en endelig stillingtagen?

Nu hørte jeg godt, at ministeren sagde, han ikke ville give et løfte i dag, men kunne ministeren så ikke love, at ministeren i løbet af forholdsvis kort tid vender tilbage, når han har overvejet, om han vil give et løfte?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Der bliver rejst et spørgsmål om de hormonforstyrrende stoffer, og jeg hører fru Elsebeth Gerner Nielsen spørge, om vi kan gøre noget der.

Det, som er oplyst over for mig, er, at der ikke findes klassificeringskriterier for hormonforstyrrende stoffer. Det er altså i dag ikke muligt at finde informationer på etiketten om, at produktet indeholder et hormonforstyrrende stof. Det skyldes først og fremmest, at der generelt mangler viden om, hvordan de hormonforstyrrende stoffer virker, og hvilke effekter det medfører.

Og så kan vi sige, at en del hormonforstyrrende stoffer også har andre skadelige effekter og allerede er klassificerede for f.eks. kræftfremkaldende eller reproduktionsskadelige effekter. Det er sandt. Hvis et kemisk produkt indeholder mere end 0,1-1 pct. af sådanne stoffer, skal det fremgå af etiketten. I øvrigt må sådanne produkter ikke sælges til forbrugerne, men kun bruges i industrien.

Gode testmetoder og en bedre forståelse for mekanismerne og for de hormonforstyrrende effekter er en forudsætning for, at der kan udvikles kriterier, som gør det muligt at identificere hormonforstyrrende stoffer. I Europa-Kommissionens hvidbog, »Strategi for en ny kemikaliepolitik« fra februar 2001 understreges det også, at der må gøres en særlig indsats for at udforske de nærmere virkningsmekanismer for hormonforstyrrende effekt.

På rådsmødet i juni 2001 blev der i de vedtagne konklusioner bl.a. peget på, at hormonforstyrrende stoffer skal med ind under den kommende godkendelsesprocedure for stærkt problematiske stoffer, når videnskabelige metoder er blevet udviklet og kriterier er blevet etableret. Og det er jo det, der mangler.

Den danske indsats i relation til EU's strategi for hormonforstyrrende stoffer koncentrerer sig derfor i øjeblikket om at bidrage til forskning og udvikling af testmetoder, så det kan blive muligt at identificere de hormonforstyrrende stoffer.